

Piše: Marko Šuljagić

JEDAN DOBRO OPKROJEN JEZIK

Spremali smo večeru za zajedničke prijatelje, kada se kompjuter iz sobe oglasio svojim ocharavajućim baritonom. Stigla nova elektronska pošta. Ruke su mi bile sve brašnjave i lepljive od brizli, koje sam pripremao za pohovanje, tako da mi je M. pročitala mnogo lepu vest o mojoj princezi bratanići. Toliko sam se obradovao, da nisam mogao da sačekam da operem ruke i okrenem brata. I onako je bilo vreme za uobičajeni jedanput-nedeljni telefonski razgovor.

Snaja je podigla slušalicu i posle čestitanja i razmene ljubaznosti, pozvala je mog brata. Ponešto zadihanim glasom rekao je: "E, pozovi me ponovo da se javim sa drugog aparata. Sav sam mas-tan, odvajam meso od glave!" Ja, šta ću, prekinem, pritisnem dugme za ponovno biranje broja i usledi ovakva konverzacija:

Ja: "Od kakve glave?"

On: "Od svinjske. Kupio sam i neke kolenice. Ne pamtim kad sam poslednji put pravio pihtije. Hteo sam da uzmem i nogice, ali sam se nešto pišmanio. Računam, glava je dovoljno masna, a na ovoj su baš neke velike uši, pa ću da imam dovoljno kože. Šta ti radiš?"

Ja: "Dolaze nam neki ljudi večeras, pa sam sinoć skuvao jezik. Sad ću da ispojuhjem brizle, pa ću onda za jezik da pravim paradajz sos sa paškanatom, šargarepom, krompirom i korenim peršuna. Brizle ću da služim hladne uz herbalni majonez sa kaprima. Tartar mi je nekako oštar za ovu kombinaciju. Šta ostane od supe ću da procedim, pa ću da im dam bistru ili na oko, kako ko voli."

On: "Blago tebi! Ja ovde ne mogu da nađem svež jezik. Ove Švabe imaju neki glupi zakon, po kome jezik može da se prodaje samo kao poluproizvod, tako da može da se kupi samo usoljen, ukisel-

jen ili ako je inkorporiran u nekakvu švarglu. A, da znaš da mi neki put stvarno fali. Dobro sad, bar će za pihtijama da me mine želja za izvesno vreme."

Ja: "Ne, znam. Meni je to mnogo posla. Kada mi se jedu, ja samo trknem do Poljaka i kupim gotove."

On: "Poljake?"

Ja: "Ne. Pihtije! Gotove Poljake možeš svuda da nađeš. (Obojica se zacenimo.) Ne, stvarno, njihove pihtije su super. Ništa im ne treba da se dodaje, osim belog luka, što je u stvari dobro, jer ga M. ne jede, a pihtije voli. I slaninu isključivo kod njih uzimam. Sušena, dimljena, sa rebrima ili bez - dva-tri dolara! A, ne kao kod ovih naših, što papreno naplaćuju nostalgiju; čoveče, sedam, osam, devet dolara, i to za inferiorni kvalitet."

On: "Ma nije napor u pitanju. Ono redovno kuvanje mi je čista rutina i ne skreće mi dovoljno pažnju. Jedino kada se prihvatim nečega ovako elaboratnog, mogu potpuno da se opustim i sasvim zaboravim na posao i kancelariju."

Ja: "A, skijanje?"

On: "Pa, dobro, i skijanje, ali to je preko nedelje. Govorim, kada je u pitanju vikend."

Ja: "Dobro momče mlado, uživaj. Pozdravi svoje dame i čujemo se."

On: "Važi. Čao!"

M. me gleda i krsti se: "Bože me sačuvaj! Vi, k'o da niste samo braća, nego blizanci. Ko vas takve stvori? Na isti dan, u isto vreme, a u prilično različitim vremenskim zonama, jedan u Nemačkoj odvajam meso od svinjske glave, a drugi ovde barata iznutricama i klanja im se, kao da mu od njih budućnost zavisi, a ne jedna obična subotnja večera." Ja joj kažem da baš i nije

daleko od istine; još su stari Rimljani čitali sudbinu iz jagnjećih džigerica i divinovali budućnost imperije. Onda joj još, umaćući brizle u jaja, a kroz oblak braša i cvrčecjeg zejtna, objasnim kako to nama kroz pore izbija naša draga, brižno negovana, unutrašnja Mala Azija. Ona ista Mala Azija, koja nam sadi ekstra dlake među obrve, pretvarajući ih tako u jednu, ekonomičniju, mono-obrvu; ona Mala Azija, koja nam sužava i iskošava čela, produžava ruke do ispod kolena, zbog koje kod nas Balkanaca, još i pre od epizode sa Samuilom, oslepljivanje nije stvarno bilo shvatano za neku naročito okrutnu kaznu, pošto se mi, i onako, većinom prepoznajemo po mirisu.

Nisam bio do kraja ni završio rečenicu, kada sam se našao u nekom drugom vremenu. Sećanja počese da naviru: Jednog dana, tek što smo se uselili u novu kuću, koju smo nekoliko godina gradili niže zvezdarske Šume, odmah ispod "Banditskog" Puta, onog što počinje od Bogoslovijske i vodi ka Mirijevu, moj pokojni otac i ja odosmo do samoposluge. Imala je svoju mesaru i svog mesara. Tata je u to vreme nosio fazoniranu brađu i, onako, izgledao kao ozbiljan čovek, profesionalac. (To je i bio). Kad smo došli na red, obratio se mesaru: "Hoćete, molim vas, da mi spakujete JEDAN DOBRO OPKROJEN GOVEDI JEZIK?" Mesar momentalno promeni stav i držanje, i sa osmehom reče: "Može, nema problema, družite inspektore! Jeste l' za još nešto? Jutros nam je stigao mnogo lep komad od "ruže", dušu dao za..." Ja slušam razrogačenih očiju, fasciniran time, koliko precizno upotrebljena i plasirana reč ili vešt obrt fraze mogu da postignu. Moj se otac onda, takođe sa osmehom, uljudno zahvali, uze lepo upakovan paket i, sa mnom

za petama, nastavi u pravcu kase.

Inspektor, kakav inspektor? Nikakav! Budući da je bio vičan mnogim zanatima, tata je i znao i redovno upotrebljavao stručne izraze i posebne žargone, tim zanatima svojstvene. Nije se nikad lažno predstavljao, ali je imao razloga da veruje u mnogo manje šanse da u nekakvoj transakciji bude prevaren, ukoliko akterima stavi do znanja da nije diletant. U ovom slučaju, razuveravati mesara nije imalo smisla, pogotovu imajući u vidu prospekt na garantovano najbolje i najsvežije komade mesa u doglednoj budućnosti. Čak i kada dođem sam, jer ja sam, na kraju krajeva, ipak "inspektorov" sin.

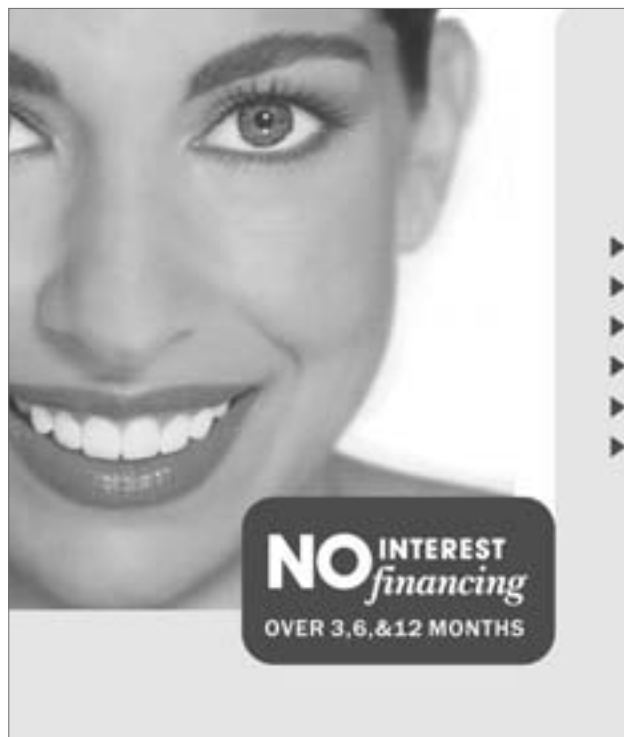
Večera je bila divna. Bolja polovina naših gostiju je i brizle i kuvani govedi jezik prvi put u životu okusila, što me je začudilo, jer sam znao da je rođena i odrasla u Parizu. Onda, opet, nikad nije kasno. Koliko jezika znaš, toliko ljudi vrediš.

SITNA ŠTAMPA: U pisanju ovog teksta, svinjskim, jagnjećim i ostalim jezicima je bila poklonjena jednaka pažnja i svaka dužna konsideracija, i nijedan nije bio tretiran na nehuman ili drugojačije neprimeren način. Ti jezici jednostavno nisu bili na meniju. Isto važi i za sve ostale nepomenute iznutrice i nepravoklasne komade mesa, bilo sveže, skuvane ili na bilo koji drugi način pripremljene i/ili konzervirane, osim Svilenice Maramice Jagnjeće Sarmice (od sada SMJS), koju je ilegalno namerno nepomenuti u bilo kom tekstu ili govoru o iznutricama u 48 kontinuiranih Sjedinjenih Država, po osnovu Člana 1. č 4., S.D. Zakona o Javnom Komentarisanoj Iznutrica i Nepravoklasnih Mesa i Mesnih Prerađevina. Svako namerno javno nepominjanje SMJS u tekstu ili govoru o iznutricama je krivično delo i kažnjivo je novčanom kaznom do \$250,000 i/ili sa do pet godina zatvora po deliktu. Pominjanjem SMJS u sitnoj štampi, smatra se da su svi pertinentni zakoni ispoštovani.

www.goranivanovic.net

Privatne časove gitare daje naš
poznati gitarista
Goran Ivanović
773.680.3338

NO INTEREST
financing
OVER 3, 6, & 12 MONTHS

Jovan
CUPIC, D.M.D.
GENERAL DENTISTRY

▶ Usadivanje zuba
▶ Estetska stomatologija
▶ Kompjuterski anestetici
▶ Izbeljivanje zuba po
▶ pristupačnim cenama
▶ Naplaćujemo od vašeg osiguranja

CALL
for appointments:
847.965.8780

8800 N. Lockwood
Skokie IL 60077
p: 847.965.8780
f: 847.967.1429